

'Hell yeah, natuurlijk wil ik dit'

„Het is een beetje onwerkelijk allemaal. Ik heb nog steeds het gevoel dat het eigenlijk allemaal niet over mij gaat.” Gaité Jansen zweeft op een roze wolk. Ze heeft net op het Filmfestival in Berlijn de wereldpremière meegemaakt van de film 'Supernova', waarin ze de hoofdrol speelt en is toegevoegd aan het ensemble van Toneelgroep Amsterdam. Momenteel als afsluitende stage van haar studie aan de Toneelschool Maastricht, maar daarna mag ze minimaal nog een jaar blijven.

Het is het eind van de middag. Ze heeft zich net omgekleed na een dag repeteren voor het toneelstuk 'Hamlet vs Hamlet', een coproductie van Toneelgroep Amsterdam en Toneelhuis, waarin ze Ophelia speelt. „De repetitie vind ik heerlijk, maar nu ben ik wel moe. Vandaag repeteerden we mijn emotionele uitbarsting. Dat was best heftig.” Maar haar ogen schitteren, haar rode wangen verraden haar opwindung. „Er gebeurt echt een hoop op dit moment. Van de film 'Hoe duur was de suiker' is ook een tv-serie gemaakt, 'Supernova' is geweldig ontvangen in Berlijn. Bij de première zaten er duizend mensen in de zaal en de sfeer was zo bijzonder. Ze hadden de film echt door. En nu speel ik met acteurs uit het grootste toneelgezelschap van Nederland. Het is echt supertof allemaal. Zó cool.” Gaité Jansen brak door bij het grote publiek met de Carry Slee-film 'Lover of Loser'. Daarna volgden onder meer de tv-serie 'In therapie', de thriller 'Schemer', 'Sonny Boy', 'Lotus' en '170 Hz'. Voor die laatste film ontving ze een nominatie voor een Gouden Kalf.

Hoofdrol

Filmervaring heeft ze dus volop. Wat toneel betreft staat ze voor haar gevoel pas aan het begin. Ze zit in het laatste jaar van de Toneelschool en heeft met Ophelia meteen een bijzondere rol te pakken. Een voorkeur voor film, tv of toneel heeft ze nu nog niet, maar de magie van het theater heeft haar wel volop te pakken. „Ik sta nu voor het eerst in een professionele productie. Het is geweldig hoeveel tijd er is om mijn personage te ontwikkelen, om Ophelia te leren kennen. Ik kan echt proberen om alle nuances voor elke scène stukje bij beetje te ontwikkelen. Je moet zelf zorgen dat je personage genoeg kleur krijgt, dat je op het juiste moment schakels maakt in je spel, maar ook niet te veel zodat het alle kanten uitgaat. Alles moet in balans zijn. Je bent niet alleen verantwoordelijk voor je eigen personage, maar ook voor een deel voor de andere acteurs die op de vloer staan. Mijn spel beïnvloedt ook dat van anderen, net zoals het acteren van de anderen doorwerkt op mij. Dat maakt het allemaal ook zo mooi voor mij. Ik kan van hen afkijken hoe zij hun concentratie vasthouden, hoe ze bepaalde gevoelens tonen en daar leer ik zo veel van.”

Wat Gaité Jansen heel bijzonder vindt, is hoe ze is

opgenomen in het gezelschap. „Ik moet natuurlijk nog heel veel leren, maar ze beschouwen me echt als een van hen, niet als dat jonge meisje dat net komt kijken. Natuurlijk geven ze wel tips als ik ergens niet uit dreig te komen of als ik vast zit, maar dat gaat nooit op een betuttelende manier. Er wordt niet op me neergekeken en ik mag net zo vaak op mijn bek gaan als zij. Daardoor voel ik me echt heel veilig op de toneelvloer. Er is zelfs ruimte voor eigen inbreng. Als ik een keer het gevoel heb dat iets niet helemaal klopt en ik kaart dat aan, dan is Guy Cassiers (de regisseur) ook echt bereid om daar naar te luisteren. Er wordt nooit gezegd: 'Jij komt pas kijken, dus waar heb je het over?' Dat geeft mij veel vrijheid.”

Nominatie

Gaité heeft al een nominatie voor een Gouden Kalf op zak. Is zo iets belangrijk voor haar? Is het erkenning die ze nodig heeft? „Nee. Een prijs is een kers op de taart, maar daar gaat het niet echt om. Het is een bevestiging dat je op de goede weg zit, dat je iets doet dat mensen blijkbaar raakt, maar het is niet zo dat ik zou stoppen met acteren als ik die bevestiging niet krijg. Wat ik belangrijker vind is wat collega's van me vinden. Of ze het mooi vinden of dat er nog dingen zijn waar ik aan moet werken. Dan bouw je iets op.”

Tot nu toe waren recensies vrijwel altijd lovend over haar. Toch kunnen, zeker in de theaterwereld, critici keihard zijn. Is ze daar bang voor? „Als ik een slechte recensie zou krijgen, kan ik daar natuurlijk kapot van zijn. Maar voor een halve dag. Meer niet. Het is dan even: 'au, wow, kut'. Maar uiteindelijk is het maar gewoon een mening van iemand. Omdat het zo zwart op wit gedrukt staat, lijkt het even een waarheid. Maar dat is het natuurlijk niet.”

Jeugdtheater

Gaité begon op haar zesde al met jeugdtheater. „Ik had al heel vroeg die drang om te spelen, was er op die leeftijd al van overtuigd dat ik niets liever wilde. Maar hoe vroeg je ook begint, uiteindelijk moet je natuurlijk wel wat meegemaakt hebben om echt invulling te kunnen geven aan een karakterrol. Maar je hebt vooral verbeelding nodig als je acteert. Om verdrietig te zijn in een rol hoef ik niet aan mijn dode hond te denken ofzo. Die heb ik trouwens ook niet.”

Haar eerste grote rol, in de film 'Lover of Loser' had ze al in 2009. Was dat voor haar achteraf het beginpunt van een nu al bijzondere carrière? „Ha, nee. Ik was in die hele draaiperiode alleen maar heel erg blij dat ik die rol had gekregen en heb daar echt met volle teugen van genoten, vooral omdat ik toen nog niet wist of er daarna nog wel veel zou volgen. Als je me vijf jaar geleden had gezegd dat ik nu bij Toneelgroep Amsterdam zou spelen, had ik je waarschijnlijk vierkant uitgelachen. Dit had ik nooit kunnen voorzien.”

Het begon eigenlijk allemaal met een kopje koffie in café Stanislavski, het huiscafé van de Amsterdamse Stadsschouwburg. „Ivo van Hove, de artistiek leider van Toneelgroep Amsterdam, had me uitgenodigd. En ja, als Ivo van Hove je belt, dan kom je natuurlijk. Hij vroeg me meteen of ik de rol van Ophelia op me wilde nemen en daarna nog minimaal een jaar wilde blijven. Toen zei ik natuurlijk: 'sorry. Geen zin in'. Nee hoor, grapje. Ik riep meteen: Hell yeah, natuurlijk wil ik dit.”

„Weet je, mensen vragen mij wel eens: als dit nu niet lukt, wat is dan je plan B? Ik heb geen plan B. Ik wil niets anders en kan niets anders. Mijn passie voor het spelen geeft me een bepaald houvast en daar kan ik een heel eind mee komen, denk ik.”

Speelde ze als kind vooral op gevoel, gewoon omdat het zo leuk is, nu merkt ze wel dat rollen soms ook best moeilijk kunnen zijn. „Je bent je nu veel bewuster van wat je doet, hoe iets overkomt. Ik heb op school veel techniek geleerd en die probeer je dan ook wel toe te passen. Dan ben je veel op zoek. Maar dat maakt het natuurlijk niet minder leuk. Ik heb nu een droomstart gemaakt en heb de tijd gekregen om flink te groeien zonder elke keer weer auditie te moeten doen. Dat is een heerlijk gevoel. Dus kom maar op.”

Hamlet vs Hamlet gaat op 19 maart in première in de Stadsschouwburg Amsterdam en is t/m 13 juni op tournee in Nederland en België. www.tga.nl

Tekst: Hanneke van den Berg
Foto: ANP/Kippa

Gaité Jansen

Gaité Jansen (25 december 1991) debuteerde op het witte doek in de Carry Slee-film 'Lover of Loser'. Ook was ze te zien in de succesvolle dramaserie 'In therapie' en bioscoopfilms als 'Schemer', 'Sonny Boy', '170 Hz' en 'Hoe duur was de suiker'. Haar nieuwste speelfilm is 'Supernova'. Voor haar rol in '170 Hz' werd ze genomineerd voor een Gouden Kalf voor Beste Actrice. Ze begon op haar zesde bij de Jeugdtheaterschool Hofplein in Rotterdam. Momenteel is ze, als laatstejaars studente aan de toneelschool in Maastricht, bezig met haar stage bij Toneelgroep Amsterdam.

Gaité Jansen maakt droomstart met de rol van Ophelia bij Toneelgroep Amsterdam